

Pročesávání
bišonka
kovovým
hřebenem

Česání a kartáčování

Právě jste se začeti do nové rubriky, která vás bude pravidelně seznamovat se základy péče o vaše psí miláčky. Úkolem těchto pravidelných článků nebude udělat z vás profesionálního psího kadeřníka, ale co možná nejvíce vám přiblížit a hlavně ulehčit péči o vašeho psa.

Postupně se budeme zabývat česáním, koupáním a sušením, výběrem správné kosmetiky, ošetřováním tlapek a drápů a dalšími běžnými činnostmi, které provádí většina pejskařů, ale ne každý si s nimi ví rady.

Pravidelnost a důslednost

Na úvod se budeme věnovat kartáčování a česání dlouhosrstých a kadeřavých plemen psů. Každý, kdo si pořídí psa s dlouhou nebo kadeřavou srstí, jako je třeba pudl, bišonek, bedlingtonský teriér apod., musí počítat s kartáčováním a česáním, které zabere určitý čas. Nejsnadnější cesta jak udržet srst psa v kondici je pravidelná

péče o ni. Jedině pravidelností, šetrným přístupem a důsledností ve výchově psa na tento úkon přivykneme tak, že ho začne brát jako příjemný zážitek.

Kartáčováním a česáním odstraňujeme ze srsti mrtvé a odumřelé chlupy, nečistoty a prach, předcházíme zacuchání a plstnatění srsti a zároveň kontrolujeme stav kůže a odhalíme případnou přítomnost nežádoucích parazitů (blechy, klíšťata). A nejenom to: kůži tak masírujeme a podporujeme růst nové srsti. Přirozeným olejem, které se nacházejí v srsti, umožňujeme, aby se rovnoměrně rozprostřely po celé délce chlupu, čímž docílíme lesknoucí se a zdravě vypadající srsti.

Až na kůži

Začneme tím, že psa postavíme na stůl s neklouzavým povrchem, například pokrytý dekou. Je jen na nás, jestli začneme psa česat nejdříve na hlavě a skončíme u zadních tlapek, nebo naopak. Na konečný výsledek to nemá žádný vliv. Od počátku česeme důkladně, až ke kůži. Často se stává, že majitelé svým psům učešou srst pouze tzv. „po vršku“, což znamená, že učešou jen konce chlupů a nepročešou se hlouběji. Pes pak sice může vypadat učešaně, ale má v pořádku jen koncečky a mezi těmito načesanými konci srsti a kůží se nachází nespočet malých zacuchaných uzlíků

nebo v horším případě jeden velký plstí. Další častou chybou je to, že pes je učesan pouze tam, kde to jde snadno (většinou na hlavě a zádech), a na místa kam se kartáčem hůř dostáváme (slabiny, za ušima, v podpaží, vnitřní strany nohou) se „zapomíná“.

Česání po řadách

Technika používaná při česání převážně většiny dlouhosrstých a kadeřavých plemen je tzv. česání po řadách. Tak nazýváme oddělování neučesané srsti volnou

Dokonalé upravené pudla na soutěži. Rozhodčí přeměřuje délku srsti.

rukou od srsti, kterou právě kartáčujeme kartáčem, a její přidržování. Srst vyčesáváme opravdu řadu po řadě a vždy dbáme na to, abychom se dočesali až ke kůži a nepokračovali k další řadě chlupů, dokud nám kartáč nebude volně procházet srstí, na které právě pracujeme. To provádíme na všech místech nejprve po srsti, a poté také proti srsti, a sice nejprve kartáčem a následně kovovým hřebenem. Ten nám rovněž slouží jako naše zpětná kontrola. Nebudeme-li mít srst na některém místě dobře vykartáčovanou, hřeben zacuchanou srstí snadno neprojde, ale zadrhne se o uzlíky a zplstnatělá místa.

Boj s plstěnci

Plstěnc je zachumlaná masa chlupů pevně držících u sebe. Vzniká nevyčesáním odumřelých chlupů, které nevypadnou, ale zamotají se do zdravé srsti. Vytvoří se jeden uzlík, na který se během krátké doby nabaluje další a další srst, až dojde ke zplstnatění celých ploch. Známe mnoho typů plstěnců, některé lze rozčesat a odstranit snadněji, jiné hůře. Záleží na kvalitě srsti daného plemene i jedince. Některé typy srsti plstnatí snadněji než jiné. Například srst bišonka, pudla, kokra nebo kníračce se může zplstnit tak, že je velice špatně rozčesatelná. Stejně na tom jsou psi s dlouhou srstí jako například šicu, maltézáček nebo lhasa apso. Kromě nedůsledné nebo vůbec žádné péče mohou mít na plstění vliv i prach, statická elektřina, vlhkost a tření způsobené

pohybem psa. Prach a různé nečistoty mají tendenci srst slepit a zacuchat stejně jako statická elektřina (proti té můžeme použít různé druhy kondicionérů). Další velký problém je vlhkost. Jestliže zvíře není důkladně a pravidelně kartáčováno, stačí jakákoliv vlhkost (koupání, ranní rosa, sníh, plavání), a srst u některých plemen prakticky nelze rozčesat. Jakmile jen lehce zacuchaná srst navlhne a uschne bez česání, začne se chovat v podstatě jako vlněný svetr vypraný v teplé vodě nebo usušený v sušičce na prádlo. Jednotlivé chlupy se shluknou a vznikne extrémně pevný plstěnc. Rozčesání takto pevně zacuchané srsti je téměř nemožné a pro psa velice bolestivé!!! Jen si představte, že by vám chtěl někdo z vlasů vyčesávat dredy! Jediný možný způsob jak psa takových plstěnců zbavit je jeho oholení elektrickým strojkem téměř dohola, protože srst plstnatí rovnou od kůže. Je to vždy lepší než pro psa velmi bolestivé pokusy o vyčesávání, které zpravidla končí absolutní nechutí zvířete k jakékoli péči o srst.

Další možnou příčinou plstění může být tření srsti v důsledku pohybu psa. Takto zplstněnou srst většinou pozorujeme za ušima, na nohách (především vnitřních stranách) a na zadku. Další typickým místem pro vznik plstěnců je místo pod obojkem.

Jedině důkladným kartáčováním správnou technikou se dá vzniku nežádoucích plstěnců předejít a zabránit.

Jak často?

Pokud postupujeme správně, kartáčování

Žádná část těla nesmí být opomenuta. Česání přední nohy u černého pudla.

dvakrát až třikrát týdně by mělo stačit. Četnost česání závisí samozřejmě také na plemeni a kvalitě srsti daného jedince. Je lepší učesat psa důkladně třeba jen jednou týdně, než každý den jen na povrchu, aniž byste se pročesali až ke kůži.

Mějte jen vždy na paměti, že je třeba pracovat systematicky a s citem, tak, aby se péče o srst vašeho psího kamaráda nestala pro nikoho z vás noční můrou. Příště se budeme věnovat česání ostatních typů srsti a výběru správných hřebenů a kartáčů.

Romana Divišová

Česání po řadách